

09/10/2024 – BIJLAGE PERSBERICHT

Nieuwe tarifiering voor gerechtsdeurwaarders transparanter en goedkoper?

Hou de consument niet voor de gek!

Waarom zorgt het nieuwe Koninklijk Besluit niet voor meer transparantie?

- (1) De **Tariefchecker** die door de Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders wordt voorgesteld als een controle-instrument, is gewoon een statische lijst met definities en jargon die onbegrijpelijk zijn voor niet-ingewijden. De lijst bevat van alles, gaande van vergoedingen berekend op basis van één derde, twee derde of drie derde tot sekwestervergoedingen, ereloon voor een protestakte, vergoedingen berekend per tijdseenheid, het *bestellen* van kopieën, het *maken* van kopieën, enz. Het is onmogelijk om te controleren of een afrekening correct is: het is onduidelijk, complex en volledig onbegrijpelijk voor de gewone rechtzoekende, of het nu gaat om een schuldeiser of schuldenaar.
- (2) Wil je de deurwaarder om bewijsstukken vragen zodat je meer inzicht krijgt? Helaas wordt dat moeilijker: het artikel 3,2° waarin stond dat “deurwaarders verplicht zijn om partijen die daarom vragen een gedetailleerd overzicht te geven van de verschuldigde bedragen” is **gewoonweg geschrapt!** Op vlak van transparantie wordt dus duidelijk geen vooruitgang gemaakt.

Op welke manier zijn de tarieven van het nieuwe Koninklijk Besluit duurder voor de consumenten?

- (1) **Gerechtsdeurwaarders kunnen nu een forfaitaire administratieve vergoeding van €50 vragen.** Dit is *een nieuwe* vergoeding, die voorheen niet bestond, en die aangerekend kan worden *bij de opstart van het dossier*. Deze forfaitaire vergoeding moet de handelingen dekken die nu bijna volledig geautomatiseerd zijn, zoals het identificeren van de schuldenaar, het invoeren van het dossier in de computer en het raadplegen van drie databanken¹. Deze nieuwe forfaitaire vergoeding *komt bovenop* de vergoedingen die de gerechtsdeurwaarder al mocht aanrekenen voor kosten zoals redactionele, vertaal- en verplaatsingskosten en die niet door deze forfaitaire vergoeding gedekt worden.
- (2) **De innings- en kwijtingsrechten worden vervangen door een invorderingsereloon dat zwaarder zal wegen voor consumenten.**

Onder het oude tarief kon de deurwaarder de schuldenaar innings- en kwijtingsrechten aanrekenen:

---

¹ Het betreft hier de volgende databanken: het Nationaal Register, het Centraal Register van Inbeslagnemingen en de Kruispuntbank van Ondernemingen.

- Het inningsrecht komt overeen met een eenmalige heffing van 1% van het bedrag dat de schuldenaar had moeten terugbetalen;
- Het kwijtingsrecht is een vergoeding² die de deurwaarder mocht aanrekenen voor elke gedeeltelijke betaling die hij ontving van de schuldenaar om een schuld te vereffenen.

Deze vergoedingen werden door veel actoren bekritiseerd gezien ze ervoor zorgden dat de kosten voor mensen zich verder opstapelen en hen dieper in de schuldenlast duwen. In het persbericht van de minister lezen we dat deze werden afgeschaft om niet langer de schuldenaar te straffen die zijn schuld terugbetaalt via meerdere kleine aflossingen.³ Een goede zaak dus zou men denken, ware het niet dat deze kosten opnieuw opduiken onder de vorm van een “invorderingsreloon”. En bij nader inzien is deze nadeliger voor de consument:

- Gerechtsdeurwaarders zullen nu een percentage van 8% kunnen eisen op bedragen onder de €2.500 (degressieve toepassing daarna), terwijl ze voorheen slechts 1% konden eisen als inningsrecht.
- Terwijl het oude inningsrecht van 1% alleen werd berekend op het bedrag dat verschuldigd was aan de schuldeiser, brengt het nieuwe invorderingsreloon ook de volgende zaken in rekening: verwijlinteressen, schadebedingen, gerechtskosten, rechtsplegingsvergoeding, verbeurde dwangsommen, administratieve dossierkosten en het veroordelingsrecht.

Voorbeeld

In het nieuwe systeem, voor een verschuldigd bedrag van €2.500, waar €350 gerechtskosten bovenop gerekend worden, bedraagt het invorderingsreloon €271,5 (8% over de hoofdsom inclusief kosten). Vroeger kon de deurwaarder hier slechts €25 voor invorderen als inningsrecht (1% over de hoofdsom exclusief kosten). Dit is dus een excessieve verhoging, in dit concrete geval van bijna 87%!

Stel nu dat de schuldenaar dit bedrag terugbetaalt in 20 maandelijkse aflossingen. Aangezien het oude tarief het mogelijk maakte om kwijtingsrechten in rekening te brengen per betaling, lijkt het alsof het nieuwe systeem voordeliger zou zijn. In ons voorbeeld blijft het nieuwe invorderingsreloon echter bijna € 100 duurder dan het oude tarief.

- (3) **Hoewel de kosten voor schulden betreffende basisbehoeften geplafonneerd zijn, zijn de nieuwe invorderingskosten die hiervoor aangerekend kunnen worden duurder dan het oude tarief.** In het nieuwe tarief worden elektriciteits-, gas-, water- en telecomschulden beperkt tot een maximum van 100 euro. In het hierboven beschreven voorbeeld kan men vaststellen dat dit maar liefst vier keer zo hoog is als het oude tarief. Ook de logica om basisbehoeften te beperken tot deze vier zaken kan in vraag gesteld worden wetende dat andere essentiële uitgaven, zoals huur, niet in aanmerking worden genomen.

² Voor elke betaling van minder dan €24,99 kon de deurwaarder een kwijtingsrecht van €3,01 (+BTW) aanrekenen en voor elke betaling van €745 of meer kon hij €41,40 (+BTW) aanrekenen (zie [tarieven 2023](#)). Met als gevolg dat wanneer de schuldenaar slechts in kleine aflossingen kon terugbetalen, de schuld niet of nauwelijks werd verminderd. Het betaalde bedrag ging immers volledig of grotendeels naar de kwijtingskosten en interesten en niet naar het betalen van de oorspronkelijke schuld.

³ Zie: [08/05 —Nieuwe regels en tarieven voor gerechtsdeurwaarders moeten schuldenpiraal helpen doorbreken - Team Justitie](#)

- (4) **De deurwaarder kan een invorderingsereloon aanrekenen voor handelingen die hij niet verricht.** Onder het oude tarief waren kwijtings- en inrichtingsrechten alleen verschuldigd als er aan de deurwaarder werd betaald. Dat was logisch, want ze werden gerechtvaardigd door de boekhoudkundige diensten die de gerechtsdeurwaarder moet stellen (ook al zijn deze nu geautomatiseerd...). Het nieuwe Koninklijk Besluit bepaalt dat deze commissie verschuldigd is aan de gerechtsdeurwaarder, zelfs als de schuldenaar niet aan de gerechtsdeurwaarder betaalt maar rechtstreeks aan de schuldeiser!
- (5) **De deurwaarder kan een invorderingsereloon aanrekenen voor handelingen die hij niet verricht (BIS).** Bovenop het invorderingsereloon moet er een extra vast jaarlijks ereloon van 25 euro betaald worden voor de opvolging van een betalingsplan⁴. Deze extra vergoeding is automatisch verschuldigd aan de deurwaarder, zelfs als de schuldenaar het betalingsplan tot op de letter naleeft en de deurwaarder geen bijkomende stappen moet ondernemen...
- (6) **Gerechtsdeurwaarders kunnen nu kosten per half uur in rekening brengen (ipv per volledig uur in het vroeger tarief), en elk gewerkt half uur kost nu twee keer zoveel als vroeger.** Voor bepaalde diensten van een gerechtsdeurwaarder wordt een tijdsgebonden vergoeding gevraagd, die vroeger 25 € per uur bedroeg. In het nieuwe systeem bedragen de kosten per tijdseenheid €50 per half uur, een *verviervoudiging* dus ten opzichte van het vorige systeem. Bovendien is er geen korting meer op basis van de waarde van de zaak, zoals voorheen het geval was. Ook hier stellen we dus een aanzienlijke prijsstijging vast.

Waarom geeft het nieuwe Koninklijk Besluit niet meer garanties om een einde te maken aan misbruik?

- (1) Het verbod op de illegale praktijk *no cure, no pay*⁵ zou in de nieuwe tekst niet langer dubbelzinnig zijn. In feite stond dit verbod echter al zwart op wit in de vorige tekst. Toch is het de afgelopen jaren heel gebruikelijk geworden, zonder enige reactie van de tuchtorganen. Waarom zou dit nu ineens veranderen als er niet ingezet wordt op een betere controle om deze illegale praktijken tegen te gaan?
- (2) Het solvabiliteitsonderzoek moet het enerzijds mogelijk moet om “een onderscheid te maken tussen personen die niet willen betalen en personen die daartoe niet in staat zijn” en dient anderzijds onnodige kosten te vermijden. Het moet worden opgemerkt dat de deurwaarder al zeer lang verplicht is om het centraal bestand van beslagberichten (CBB) te raadplegen en een solvabiliteitsonderzoek uit te voeren alvorens over te gaan tot uitvoeringsmaatregelen (beslaglegging enz.). In de praktijk hebben we echter vastgesteld dat deze bepaling niet doeltreffend is en dat het raadplegen van verschillende databanken door deurwaarders geen (afdoende) bescherming biedt tegen onnodige procedures bij insolvable schuldenaars, zeker in het geval van een opeenstapeling van verschillende geschillen.

---

⁴ Deze extra vergoeding is bedoeld om “alle extra stappen met betrekking tot onderzoek en informatie over de schuldenaar en alle communicatie met de schuldenaar in de feitelijke tenuitvoerleggingsfase” te dekken.

⁵ No cure no pay: onwettige praktijk waarbij de gerechtsdeurwaarder zich ertoe verbindt zijn erelonen niet te verhalen op de schuldeiser in het geval de schuldenaar niet betaalt. Lees meer: www.mediationdedettes.be/nl/documentation_utile/gerechtsdeurwaarders-de-illegale-praktijk-van-no-cure-no-pay/